

ЗАТВЕРДЖЕНО
протоколом Вченої ради МДУ
від 01.04.2020 № 7
введено в дію наказом МДУ
07.04.2020 № 94

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок підвищення кваліфікації
педагогічних і науково-педагогічних працівників
Маріупольського державного університету

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про порядок підвищення кваліфікації визначає основну мета, завдання, принципи, форми й організаційні засади підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Маріупольського державного університету (далі – Університет).

1.2. Цей Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», затвердженого постановою КМУ від 21.08.2019 № 800, та визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників (далі – працівників Університету), включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.3. Педагогічні і науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.4. **Метою** підвищення кваліфікації працівників Університету є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

Для забезпечення підвищення кваліфікації працівників Університету необхідно виконати **завдання** з:

- удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);
- набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;
- формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

Основними принципами підвищення кваліфікації є:

- Безперервність. Підвищення кваліфікації працівників Університету здійснюється на безперервній основі.
- Актуальність. Форми та терміни підвищення кваліфікації працівників визначаються з урахуванням потреб кафедр та структурних підрозділів Університету.
- Результативність. Придбання нових теоретичних, практичних знань та впровадження їх у навчальний процес з метою підвищення якості освіти в Університеті.
- Індивідуалізація та диференціація. Урахування специфіки освітніх потреб різних категорій працівників Університету.

1.5. Працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.6. Підвищення кваліфікації відбувається за різними формами, видами.

1.7. Працівники Університету, з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків

самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

1.8. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації установлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

1.9. Обсяг підвищення кваліфікації протягом п'яти років не може бути меншим ніж **шість кредитів ЄКТС**.

1.9.1. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації закладу освіти на певний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до цього Положення.

1.9.2. Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідний рік згідно з цим Положенням.

1.10. Організацію та координацію підвищення кваліфікації здійснює Центр підвищення кваліфікації та післядипломної освіти (далі – ЦПКПО) спільно з деканами факультетів та керівниками структурних підрозділів Університету.

1.11. Відповідальність за своєчасне підвищення кваліфікації працівників Університету покладено на завідувача кафедри/керівника структурного підрозділу, контроль за дотриманням плану-графіку в межах факультету – на декана факультету.

1.12. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників Університету, а також під час проходження конкурсних процедур при заміщенні посад науково-педагогічних працівників

1.13. Університет забезпечує навчання працівників не рідше ніж один раз на п'ять років зі збереженням середньої заробітної плати.

У разі навчання з відривом від основного місця роботи працівники мають право на гарантії і компенсації, передбачені законодавством України.

Підвищення кваліфікації працівників Університету може здійснюватись на базі ЦПКПО з/або без відриву від виробництва. Результати підвищення кваліфікації не потребують визнання вченою радою.

1.14. Навчання здійснюється на підставі договорів, що укладаються між Університетом або працівником та закладом-виконавцем.

1.15. ЦПКПО забезпечує відкритість і доступність інформації про кожну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх веб-сайтах.

2. ВИДИ, ФОРМИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ПРАЦІВНИКІВ

2.1. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

2.2. Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.3. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- стажування.

2.4. Навчання працівників здійснюється відповідно до затвердженого Вченою радою плану-графіка за денною, вечірньою, заочною та дистанційною формами навчання. Форми навчання можуть поєднуватись відповідно до Законів України «Про освіту» та «Про вищу освіту» та встановлюються закладами-виконавцями залежно від складності

навчальних програм, їх мети та змісту з урахуванням потреб Університету.

2.5. Організація підвищення кваліфікації працівників здійснюється ЦПКПО, який:

- завчасно інформує працівників, інші структурні підрозділи про заклади-виконавці та програми підвищення кваліфікації (стажування);
- розміщує відповідну інформацію на інформаційних стендах, офіційному веб-сайті Університету;
- володіє інформацією щодо працівників, які підлягають підвищенню кваліфікації;
- розробляє щороку плани-графіки підвищення кваліфікації;
- здійснює інші організаційні заходи щодо підвищення кваліфікації працівників.

2.6. Працівники, які відповідно до плану-графіка проходять навчання, подають до відділу кадрів Університету такі документи:

- заяву про направлення на підвищення кваліфікації (стажування) за формою, наведеною в додатку 1 до цього Положення;
- витяг з протоколу засідання структурного підрозділу Університету щодо стажування;
- направлення на стажування працівника Університету за формою, наведеною в додатку 2 до цього Положення;
- індивідуальна програма стажування за формою, наведеною в додатку 3 до цього Положення, що містить інформацію про мету, завдання, строк, зміст навчання, очікувані результати.

Обробка персональних даних працівників здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

2.7. Направлення на навчання здійснюється за наказом ректора Університету відповідно до плану-графіка та договору. В окремих випадках, направлення може відбуватися поза планом, за умови погодження зі всіма структурами відповідальними за підвищення кваліфікації.

2.8. Направлення на навчання працівників за межі України здійснюється відповідно до Положення про навчання студентів та аспірантів, стажування наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13.04.2011 року № 411, а також фізичними і юридичними особами на підставі договорів, укладених з іноземними вищими навчальними закладами, науковими та іншими установами.

2.9. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється структурним підрозділом, який здійснює навчання, і затверджується керівником закладу-виконавця.

2.10. Стажування здійснюється з метою формування і закріплення на практиці професійних компетентностей, здобутих у результаті теоретичної підготовки, щодо виконання завдань і обов'язків на займаній посаді або посаді вищого рівня, засвоєння вітчизняного та зарубіжного досвіду, формування особистісних якостей для виконання професійних завдань на новому, більш високому якісному рівні в межах певної спеціальності.

3. ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

3.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники університету можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації. У разі, якщо педагогічні та науково-педагогічні працівники, підвищували свою кваліфікацію в університеті, то результати підвищення кваліфікації не потребують визнання вченою радою.

3.2. Можуть бути визнані як підвищення кваліфікації, відповідно до «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) .

3.3. Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників визначається вченою радою Університету.

3.4. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 № 579 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 66, ст. 2183), та іншими актами законодавства, визнається вченою радою Університету як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників

3.5. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних та науково-педагогічних працівників, а також під час обрання на посаду за конкурсом.

3.6. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

3.7. Наукове стажування науково-педагогічних працівників Університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане вченою радою як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників закладів вищої і післядипломної освіти зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

3.8. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне звання можуть бути визнані вченою радою Університету як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

3.9. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників університету може здійснюватися в закладі освіти за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктах підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

3.10. Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктах підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

3.11. Керівник, заступник керівника університету, керівник, заступник керівника факультету, керівник кафедри, завідувач аспірантури, докторантури, керівник іншого структурного підрозділу, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяг такого підвищення кваліфікації має бути не менше 3 кредитів ЄКТС.

Асистент, який вдруге по результатам конкурсу призначається на посаду зобов'язаний протягом року пройти підвищення кваліфікації. Обсяг такого підвищення кваліфікації має бути не менше 2 кредитів ЄКТС.

3.12. Строк навчання працівників за межами України встановлюється відповідно до вимог законодавства та на підставі договорів, укладених з іноземними закладами освіти, науковими, освітньо-науковими та іншими установами.

3.13. Планування підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників здійснює керівник відповідного структурного підрозділу Університету (далі – керівник підрозділу).

3.14. Види, строки та місце проведення підвищення кваліфікації пропонуються структурними підрозділами відповідно до цього Положення графіка навчального процесу, пропозицій МОН України, рівня кваліфікації працівників та фінансових можливостей Університету.

3.15. Керівник підрозділу несе персональну відповідальність за своєчасне надання заяви працівника Університету та направлення на підвищення кваліфікації, а також за перерозподіл навчального навантаження на час проходження підвищення кваліфікації викладачем кафедри.

3.16. В структурних підрозділах розробляються плани-графіки підвищення кваліфікації працівниками Університету на календарний рік, які затверджується деканом факультету/профільним проректором та надаються до ЦПКПО до 15 грудня. Форма плану-графіку наведена у додатку 4.

3.17. Складені плани-графіки узагальнюються ЦПКПО у вигляді загально університетського плану підвищення кваліфікації на календарний рік за узгодженням з навчальним відділом та відділом кадрів Університету та затверджується вченою радою Університету.

3.18. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

4 . РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ПРАЦІВНИКІВ

4.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації (додаток 6, 7).

4.2. Працівники, які пройшли підвищення кваліфікації (стажування), протягом двох тижнів складають звіт про підвищення кваліфікації (стажування) за формою, наведеною у додатку 5 до цього Положення.

4.3. Звіт про підвищення кваліфікації (стажування) заслуховується на засіданні структурного підрозділу Університету, на якому розглядається питання про його схвалення або відхилення, даються висновки, відповідні рекомендації (за потреби).

Відповідний запис заноситься до звіту про підвищення кваліфікації (стажування) працівника, який підписується працівником, керівником та затверджується ректором Університету.

4.4. Структурний підрозділ, що здійснює організацію та координацію навчання працівників, вносить пропозиції керівнику щодо подальшого використання результатів підвищення кваліфікації (стажування) працівників в організації навчально-виховного процесу та наукової діяльності закладу-замовника.

4.5. Копії документів про проходження навчання зберігаються на кафедрах, та у відділі кадрів в особовій справі працівника.

4.6. Упродовж двох тижнів після завершення процедури підвищення кваліфікації (стажування) працівник надає до відділу кадрів Університету:

- витяг з протоколу засідання підрозділу про затвердження звіту;
- копію відповідного документа, отриманого за результатами навчання (посвідчення, свідоцтва або сертифікату або ін.).

4.7. Відповідальність за своєчасне надання звіту про проходження підвищення кваліфікації (стажування) до відділу кадрів Університету покладається на працівника Університету, який пройшов підвищення кваліфікації (стажування), та керівника підрозділу, де він працює.

4.8. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, потребують визнання вченою радою відповідного факультету згідно з цим Положенням.

4.9. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються:

- для науково-педагогічних працівників рішенням вченої ради факультету;
- для педагогічних працівників – рішенням вченої ради Університету.

4.10. Результати підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників Університету зараховуються наступним чином:

4.10.1. Працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до вченої ради факультету/Університету клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

4.10.2. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті Університету та/або в електронному портфолію педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності) за встановленою формою (додаток 5).

Клопотання протягом місяця з дня його подання розглядається на засіданні вченої ради факультету/Університету.

4.10.3 Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада факультету/Університету заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

4.10.4. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада факультету/Університету може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації Університету до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

4.11. Зарахування участі у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників визначаються наступною процедурою:

4.11.1. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, та іншими актами законодавства, визнається вченою радою факультету/Університету як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

4.11.2. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані вченою радою факультету/Університету як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

4.11.3. Підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, яке здійснюється поза межами річного плану підвищення кваліфікації закладу освіти, потребує визнання вченою радою факультету/ Університету згідно з цим Положенням.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше 30 годин або 1 кредиту ЄКТС на рік.

5. ФІНАНСУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

5.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження Університету, інші джерела, не заборонені законодавством.

У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Університету на підвищення кваліфікації, укладення договору між ректором Університету та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

5.2. За рахунок коштів, передбачених у кошторисах Університету, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи.

5.3. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- педагогічними і науково-педагогічними працівниками Університету, які працюють в ньому за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти;
- іншими особами, які працюють в Університеті на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

5.4. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

5.5. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується ректором Університету або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

6. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ПРАЦІВНИКІВ НА ПЕРІОД ПРОХОДЖЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

6.1. Право працівника Університету на підвищення кваліфікації визначене законодавством України, постановами Кабінету Міністрів України, нормативними документами Міністерства освіти і науки України.

6.2. На період підвищення кваліфікації усі права працівників зберігаються в повному обсязі.

6.3. Працівники Університету для підвищення кваліфікації мають право:

- використовувати бази вищих навчальних закладів та наукових, науково-дослідних установ, з якими Університетом укладено відповідні угоди про співпрацю;
- звертатися до завідувача кафедри та керівників структурних підрозділів щодо розподілу навчального навантаження з метою вивільнення часу для проходження запланованого підвищення кваліфікації.

6.4. Працівники Університету, які проходять підвищення кваліфікації зобов'язані:

- узгоджувати терміни підвищенням кваліфікації із завідувачами кафедр та керівниками структурних підрозділів, у яких вони працюють;
- своєчасно оформлювати відповідну документацію для підвищення кваліфікації та надавати звітні матеріали;
- обов'язково звітуватися на засіданні кафедри (структурного підрозділу) про підсумки підвищення кваліфікації.

Перший проректор

О.В. Булатова

Інспектор Центру підвищення кваліфікації
та післядипломної освіти

_____ В.М. Лозова
« ____ » _____ 2020 р.

Начальник юридичного відділу

_____ В.П. Луковка
« ____ » _____ 2020 р.